

5. postna nedelja – leto B

Grki želijo videti Jezusa

Med tistimi, ki so na praznik prišli počastit Boga, je bilo tudi nekaj Grkov. Ti so stopili k Filipu, ki je bil iz Betsajde v Galileji, in ga prosili: »Gospod, radi bi videli Jezusa.« Filip je šel in to povedal Andreju. Andrej in Filip pa sta stopila k Jezusu in mu to povedala. Jezus jima je odgovoril: »Prišla je ura, da se Sin človekov poveleča. Resnično, resnično, povem vam: Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane sólo; če pa umre, obrodi obilo sadu. Kdor ima rad svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo ohranil za večno življenje. Če kdo hoče meni služiti, naj hodi za menoj, in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik. Če kdo meni služi, ga bo počastil Oče.«

Sin človekov mora biti povzdignjen

»Zdaj je moja duša vznemirjena. In kaj naj rečem? Oče, reši me iz te ure? Zavoljo tega sem vendar prišel v to uro. Oče, povelečaj svoje ime!« Tedaj je prišel glas iz nebes: »Povelečal sem ga in ga bom spet povelečal.« Množica, ki je stala zraven in to slišala, je govorila: »Zagrmelo je.« Drugi pa so govorili: »Angel mu je govoril.« Jezus je odgovoril in rekel: »Ta glas ni nastal zaradi mene, ampak zaradi vas. Zdaj je sodba nad tem svetom, zdaj bo vladar tega sveta izgnan ven, 32 in ko bom povzdignjen z zemlje, bom vse pritegnil k sebi.« Jn 12,20-33

Radi bi videli Jezusa

Nekaj Grkov bi rado videlo Jezusa. Zakaj Jezus v odgovoru začne z zapletenimi besedami o pšeničnem zrnu, ki mora umreti?

Odlomek najdemo v Janezovem Evangeliju za poročilom o slovesnem vходу v Jeruzalem oz. pred Jezusovo zadnjo večerjo in trpljenjem. Grki so verjetno slišali o Jezusovih čudežih, opazili množico, ki ga je hotela postaviti za kralja in je bila navdušena nad njim. V tej evforiji bi radi videli tega čarodeja, to izredno osebnost. Jezus se zaveda minljivosti takšnega navdušenja, še posebej zaradi bližine svoje smrti. Zato, ker ima rad človeka, želi Grke obvarovati pred hudim razočaranjem. Od zunanje moči obrne pozornost na bistvo. Opozori jih, da njegovi čudeži in njegova trenutna slava niso pomembni. Pomembno je tisto, kar je skrito. Kakor pri zrnu, kaj bo zraslo, ni vprašanje videza, ampak vsebine. Fižolovo zrno je zelo veliko, pa iz njega ne zraste drevo. Gorčično zrno je izredno drobno, pa vendar iz njega zraste drevo. Bistvo je očem prikrito.

Jezus nas s priliko o pšeničnem zrnu, ki mora umreti, da rodi sad, opozarja, naj se ne obešamo na to, kar vidimo, ampak naj se oziramo v globino. Njegovo delovanje ni pomembno zaradi čudežev, ampak zaradi ljubezni. Pa smo spet pri podobnem povabilu, kot preteklo nedeljo. Preteklo nedeljo smo se ozirali na križ, kot znamenje ljubezni, sedaj moramo zreti smrt, izničenje, trohnenje, da bi videli bistvo življenja. Bistvo življenja ni v bohotni poletni rasti, ampak v neverjetni pomladanski moči skritih semen in korenin.

Kaj to pomeni zame in zate? Vsi smo nagnjeni k temu, da bi ostajali na površju. Radi imamo vidne rezultate, uspehe, moč in lepoto. Pravo življenje pa se skriva v globini, v darovanju in umiranju. Prav je, da se v tem postnem času vprašamo, kdo smo, če nam je vzeto vse, kar

zmoremo, kar znamo, kar smo na zunaj. Kdo smo, če obležimo na postelji popolnoma hromi? Da, tam ostaja živo samo naše bistvo. Pogled! Ali bo ta pogled še odražal ljubezen in veselje. Srce! Ali bo ostalo mirno, v potrpežljivem čakanju na srečanje z Njim, ki nas je povabil v življenje?

Vse mora umreti, pravi Jezus. Strohneti, da pripravi prostor darovanju. Dokler grabim zase, se obešam na svoje sposobnosti le sebi pojem slavo. Umreti, da bi dal prostor ljubezni, da bi dal prostor bližnjemu, da bi rodil sad, vreden božje ljubezni. Težka naloga. A le če jo bom hotel izpolniti, bom na cvetno nedeljo pozdravljal resničnega Kralja. Naj umrem sebi, Gospod!

c